

**Збірник наукових матеріалів
XVII Міжнародної науково-практичної
інтернет - конференції
*el-conf.com.ua***

«СУЧАСНІ ВИКЛИКИ НАУКИ ХХІ СТОЛІТТЯ»

23 лютого 2018 року

Частина 2

м. Вінниця

Сучасні виклики науки XXI століття, XVII Міжнародна науково-практична інтернет-конференція. – м. Вінниця, 23 лютого 2018 року. – Ч.2, с. 97.

Збірник тез доповідей укладено за матеріалами доповідей XVII Міжнародної науково-практичної інтернет- Сучасні виклики науки XXI століття, 23 лютого 2018 року, які оприлюднені на інтернет-сторінці el-conf.com.ua

Адреса оргкомітету:
2018, Україна, м. Вінниця, а/с 5088
e-mail: el-conf@ukr.net

Оргкомітет інтернет-конференції не завжди поділяє думку учасників. У збірнику максимально точно збережена орфографія і пунктуація, які були запропоновані учасниками. Повну відповідальність за достовірну інформацію несуть учасники, їх наукові керівники та рецензенти.

Всі права захищені. При будь-якому використанні матеріалів конференції посилання на джерела є обов'язковим.

століття : зб. матеріалів V Міжнар. наук.-практ. конф. (Одеса, 13-15 вересня 2012 року) / [під заг. ред. В.Г.Спрінсяна]. – Одеса : Симэкс-Принт, 2012. – С. 201-213.

УДК 378:61

Педагогічні науки

МЕТОДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ

Магрламова К. Г.

*к.п.н., викладач кафедри мовної підготовки
«Дніпропетровська медична академія МОЗ України»*

м. Дніпро, Україна

Нині постає нагальна потреба розширеного, комплексного погляду на підготовку медичних працівників, інтегруванні в підготовці медика різних теоретичних і практико орієнтованих компонентів навчання. Суспільство стає все більш людиноцентристським, тому відносини «лікар – пацієнт» вимагають належного рівня професійної підготовки майбутнього лікаря.

Підготовка майбутнього лікаря в медичному університеті являє собою складний, багатоплановий, поетапний процес розвитку різних рівнів мислення студента: теоретичне, понятійно-образне, логічне, порівняльне, креативне, розвиток рефлексивних здібностей студента, виховання інтелектуальної культури, актуалізацію його особистісно-соціальної ролі. Мотивація особистості, що представляє собою динамічний процес внутрішнього, психологічного і фізіологічного управління поведінкою, обумовлена її спрямованістю, що включає ціннісні орієнтації, цілі, зміст, ідеали. Спрямованість особистості визначає систему базових відносин людини до світу і самої себе, своєї професії, смислової єдності поведінки і діяльності, котра сприяє стійкості особистості, дозволяючи протистояти небажаним зовнішнім і внутрішнім чинникам, будучи основою саморозвитку, самовдосконалення, в

тому числі і професійного. Чим повніше цілеспрямована професійна підготовка фахівця-лікаря, тим більш різноманітним для людини є вибір даного виду діяльності, тим різнобічне задоволення, що отримується від самореалізації. Для того щоб розвинути творчий потенціал студента, його потреби в самопізнанні, саморозвитку, викладач має запропонувати такий освітній процес, основною метою якого є розвиток в людині закладеного в ньому творчого потенціалу, впевненості в своїх творчих силах, ділових якостях, у прагненні до самостійної діяльності та прийнятті самостійних рішень. Багаторазово зростаючий обсяг пропонованих знань та інформації вимагає інтенсифікації навчального процесу, ефективного управління потоками інформації в процесі навчання, поновлення пакета методичних посібників. Процес реалізації особистісно-розвиваючого потенціалу самостійної роботи студентів в медичному вузі буде ефективним, якщо: самостійна робота студентів вибудовується на основі діяльності, в процесі якої досягається високий рівень самостійності студента в плані організації і управління власною діяльністю, а також реалізується цільова установка на професійно-особистісний розвиток студентів, яка ініціює високий рівень прояву пізнавальних, інтелектуальних, дослідницьких, творчих, комунікативних, спеціальних здібностей студентів і рівні їх самореалізації в процесі самостійної роботи; ініційований особистісно-розвивальний потенціал самостійної роботи, що базується на реалізації інтегрованих загальними цілями і завданнями складових частин: мотиваційної, інформаційно-розвиваючої, рефлексивно-оцінної, комунікативно-розвиваючої, що сприяє формуванню ефективно функціонуючого освітнього середовища, в якому студент проходить шлях від придбання базових компетенцій до творчого їх застосування; самостійна робота студентів, спрямована на їх професійно-особистісний розвиток, буде здійснюватися і коригуватися на основі теоретичної моделі, що забезпечує досягнення високого рівня пізнавальної активності студентів і передбачає залучення їх в високотехнологічну самостійну пізнавальну діяльність; самостійна робота студентів буде супроводжуватися комплементарним поєднанням педагогічних умов в єдності формування

суб'єктної позиції майбутнього фахівця, спрямованості на формування професійно-особистісних якостей студентів, організації самостійної роботи із застосуванням кейс-технологій, діагностики особистісних якостей і властивостей, що сприяють адаптації студентів до самостійної професійної діяльності, які в своїй сукупності активізують особистісно-розвивальний потенціал самостійного й роботи студентів. [1]

У процесі формування творчого потенціалу майбутніх лікарів серед словесних методів першорядну роль відіграє *лекція* – традиційна (*лекція-монолог*), під час застосування якої студенти-медики пасивно сприймають інформацію, та інноваційні (*лекція-діалог, проблемна лекція, лекція-дискусія, лекція-візуалізація, лекція-прес-конференція* тощо), спрямовані на активну участь (пошукового характеру) майбутніх медиків під час отримання нової інформації. *Лекція-діалог* слугує найоптимальнішим варіантом лекції на початку вивчення дисциплін і гуманітарного циклу, і професійно орієнтованих дисциплін. Під час ознайомлення з новим навчальним матеріалом така лекція сприятиме активізації діяльності студентів: спілкування на рівноправних діалогічних засадах активізувало розумову діяльність майбутніх лікарів, впливало на підвищення ефективності колективної роботи в групах. А навчання в діалозі, як відомо, формуватиме соціально-психологічну готовність до роботи в команді, особливо в ситуаціях пошуку ефективних способів вирішення проблем [2,]

Для найліпшого занурення та відчуття нового матеріалу вищій медичній школі Великої Британії використовують такі методи навчання в малих групах.

1. *Обговорення «один на один»*: техніка роботи у парах за можливої участі викладача. Студенти по черзі виконують роль даповідача на визначену тему (протягом 3-5 хвилин, без перерви). Потім ролі змінюються, інший член пари вступає в дискусію. Питання та коментарі присутніх проводяться в кінці заняття, кожен студент надає свої коментарі. Ця техніка розвиває вміння слухати, робити власні висновки та підводити підсумки. За допомогою цієї методики можна вивчати дискусійні та суперечливі теми. Такий підхід також

гарантує, що студенти, здатні до аналізу, можуть реалізувати свої здібності.

2. Групи "Buzz": ця невеликі групи, у яких для обговорення залучається більшості студентів, що призводить до активації групи. Щоб ініціювати «групову гучність», ставиться питання, студентам пропонується обговорювати відповіді у парах або групах, не більше чотирьох студентів. Незабаром дискусія перетворюється на «гудіння». Ця методика корисна для переходу від одного завдання дискусії до іншого або для заохочення студентів до обміну думками чи побоюваннями. Роль викладача полягає в тому, щоб полегшити процес та використовувати групу buzz як джерело неофіційних відгуків про розуміння студентами матеріалу дисципліни.

3. Обговорення методу *«інтенсивний розвиток»*: це варіація методу «Buzz» (гудіння). Відмінність полягає у тому, що з кожним кроком послідовно збільшується розмір групи. Студенти починають працювати індивідуально, потім попарно, а потім у невеликих групах. Обговорення завершується звітом всієї групи. Обговорення групи Snowballing корисні, оскільки вони сприяють взаємодії між усіма членами групи. Ця методика обговорення також дає змогу всім студентам завершити свою індивідуальну підготовку, перш ніж працювати з іншими членами групи.

4. *Дискусія «по колу»*. Метою такого різновиду дискусій у невеликій групі є залучення кожного до участі в обговоренні та зацікавленість темою. Кожен студент надає коротку відповідь, не більше однієї хвилини, перш ніж переходити до наступного студента. Дискусія проводиться спонтанно. Студент, який говорить, вибирає наступного студента, і це продовжується, доки всі учасники групи не братимуть участь. Цей метод сприяє формуванню більшого інтересу та зацікавленості, ніж попередні два підходи.

5. *«Мозковий штурм»*: сеанси мозкового штурму використовуються для створення великої кількості креативних рішень або гіпотез за короткий проміжок часу. Ця методика також ефективна для використання студентами матеріалу, отриманого раніше. Після того, як визначено питання чи тему, студентам пропонують висловити свою точку зору. Групі заборонено

критикувати ідеї до тих пір, поки обговорення «мозкового штурму» триває. Мозковий штурм сприяє взаємодії всередині групи, але для цієї стратегії є обмеження. Наприклад, для деяких студентів може знадобитися більше часу на осмислення та вироблення нових ідей.

6. *«Рольова гра» для роботи в малих групах*: ця стратегія особливо корисна для вивчення та практики комунікативних навичок, таких як інтерв'ю чи вивчення історії питання. Для деяких сеансів із рольової гри можна запросити студентів відтворювати всі ролі (наприклад, лікар або пацієнт) або імітовані зустрічі. Для більшості сучасних медичних рольових ігор, у тому числі тих, що охоплюють важливі теми, може бути більш доцільним залучення стандартизованих пацієнтів або акторів. Наведемо приклад рольової гри, котра використовується у малих групах.

Навчання в малих групах – це командне навчання, що передбачає командний розвиток (staff development). З поміж обов'язків тьюторів слід відмітити: доведення до свідомості студентів-медиків освітньої стратегії й особливостей навчальної програми у відповідній сфері навчання, опис методів і критеріїв оцінювання (серед яких окреме місце посідає тестування), виділення належного часу для дискусії [4, с.82]

Професійне становлення студентів-лікарів у вищому медичному навчальному закладі здійснюється при вирішенні майбутніх професійних ситуацій, що моделюють зміст і структуру майбутньої діяльності. Саме цим й обумовлюється необхідність конструювання експериментальної моделі їхнього генезису та розвитку, з'ясування закономірностей цього процесу. Суттєвими змінами має бути перебудова змісту і методики структурування і викладання дисциплін та їх орієнтація на особистісно орієнтований та розвиваючий підхід до навчання, створення умов, які сприяють розвитку у студентів професійного (клінічного) мислення та сприяють їх особистісному становленню. [3, 77]

Література:

1. Гаранина, Резеда Мухаррамовна Реализация личностно-развивающего потенциала самостоятельной работы студентов медицинского

вуза в процессе освоения теоретических дисциплин кандидат педагогических наук 13.00.08 Теория и методика профессионального образования Уфа2012 256 с. <http://www.dissercat.com/content/realizatsiya-lichnostno-razvivayushchego-potentsiala-samostoyatelnoi-raboty-studentov-medits#ixzz51Sy202Tv>

2. Современные образовательные технологии : учеб. пособ. / кол. авт. ; под ред. Н. В. Бордовской. – 2-е изд., стер. – Москва : КНОРУС, 2011. – 432 с.].

3. Філоненко М.М. Систематизований розгляд психолого-педагогічних систем та визначення їх орієнтації на особистісне становлення студента-медика / М.М. Філоненко // Теорія і практика управління соціальними системами 1'2015. – С. 75-82. – С.77

4. Wood D.F. Evaluating the outcomes of undergraduate medical education / Diana F. Wood // Medical Education. – 2003. – Vol. 37 (7). – P. 580 – 581

УДК 001.004.9

Педагогічні науки

ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ ДЛЯ РОЗРОБКИ ДИДАКТИЧНИХ МАТЕРІАЛІВ

Поплавська Г. В.,

викладач інформатики

Луцького педагогічного коледжу

м. Луцьк, Україна

Актуальність теми. Одним із важливих завдань професійної освіти стає формування інформаційної культури майбутнього фахівця, його готовності до життя в інформаційному суспільстві. Формувати інформаційну культуру учнів може тільки вчитель, який сам добре володіє професійними вміннями, пов'язаними з використанням сучасних технологій, та має інноваційний склад мислення. Тому у педагога з'являється все більше можливостей для створення дидактичних матеріалів, які враховують власні потреби при викладанні.